

Novine u jurisprudenciji Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine

Pripremio: Edin Čengiđ, Vrhovni sud Federacije BiH

Uvod

Za ovaj broj časopisa *Pravna hronika* Vrhovni sud Federacije BiH je iz prve polovine 2018. godine izdvojio četiri odluke, koje kroz izražene pravne stavove, doprinose razvoju sudske prakse u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Dvije od četiri izdvojene odluke ovoga suda su iz oblasti krivičnog prava. U jednoj odluci koja se odnosi na predmet broj 06 O K 008179 17 Kž 2, zauzeti su stavovi u vezi sa razmatranjem žalbenih prigovora branitelja optuženog kojima se ukazuje na nezakonitost dokaza na kojima se temelji done-sena odluka i učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312 stav 1 tačka i) ZKP FBiH i na povredu prava optuženog na odbranu zbog činjenice da je prvostepeni sud, propuštanjem da pozove optuženog i njegovog branitelja da iznesu uvodno izlaganje na glavnom pretresu učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312 stav 1 tačka d) ZKP FBiH. U drugoj odluci ovoga suda zauzet je stav povodom prigovora branitelja osumnjičenog da pobijano rješenje ne sadrži razloge koji bi potkrijepili zaključak prvostepenog suda o postojanju osnovane sumnje da je osumnjičeni djelovao kao pripadnik organizirane grupe koja se bavi prometovanjem opojnih droga i da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312 stav 1 tačka k) ZKP FBiH.

Nadalje, u okviru građanskog referata za pregled su izabrane dvije revizijske odluke i to odluke broj: 32 O P 018161 15 Rev i 65 O P 210190 14 Rev. U odluci broj: 32 O P 018161 15 Rev, zauzet je pravni stav da čak i radnja trećeg lica kojom je nanesena šteta u vidu tjelesnih povreda zaposleniku u okviru vršenja njegovih radnih dužnosti predstavlja povredu na radu i obavezuje poslodavca na naknadu štete, dok je u odluci broj: 65 O P 210190 14 Rev, zauzet stav da *Odluka o razrješenju članova nadzornog odbora društva* mora biti obrazložena i da lica moraju biti upoznata sa razlozima njihovog razrješenja u momentu donošenja odluke.

Predmet 06 O K 008179 15 K Krivično djelo Ubistvo iz člana 166 stav 1 u vezi s članom 28 KZ FBiH

Činjenice i žalbeni navodi

Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 O K 008179 15 K od 15.07.2016. godine optuženi B.B. oglašen je krivim za krivično djelo Ubistvo iz člana 166 stav 1 u vezi sa članom 28 Krivičnog zakona FBiH (KZ FBiH), za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 3 godine i za krivično djelo Izazivanje opće opasnosti iz člana 323 stav . u vezi sa stavom 1 KZ FBiH, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci, pa je, uz primjenu odredaba KZ FBiH o odmjeravanju jedinstvene kazne za krivična djela učinjena u sticaju, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 6 mjeseci. Na osnovu člana 57 stav 1 KZ FBiH, u izrečenu kaznu zatvora optuženom je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 13.04.2015. godine do 13.07.2015. godine.

Protiv ove presude žalbu je izjavio branitelj optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona. Bitna povreda odredaba

krivičnog postupka iz člana 312 stav 1 tačka i) Zakona o krivičnom postupku FBiH (ZKP FBiH), prema mišljenju branitelja, u ovom postupku je učinjena jer je prvostepeni sud zasnovao presudu na iskazu svjedoka K.K., koji je pribavljen na nezakonit način (tj. protivno odredbi člana 273 stav 3 ZKP FBiH), obzirom da je prvostepeni sud propustio, da u skladu s navedenom zakonskom odredbom, prije čitanja optužnice i iznošenja uvodnog izlaganja tužitelja, ovog svjedoka uputi u prostoriju van sudnice gdje će čekati dok bude pozvan da svjedoči.

Branitelj optuženog je pobijajući prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, u žalbi istakao da je prvostepeni sud povrijedio pravo na odbranu optuženog i time učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH, obzirom da odbrani nije omogućio da iznese svoje uvodno izlaganje. Dalje navodi da je na glavnom pretresu održanom dana 21.12.2015. godine, nakon čitanja optužnice, tužiteljica dala svoje uvodno izlaganje u kojem je iznijela činjeničnu i pravnu osnovu optužnice te dokaze na kojima se zasniva optužnica i koje će izvesti na glavnom pretresu, dok optuženog i njegove branitelje predsjednica vijeća uopće nije pozvala da izlože koncept odbrane nego se odmah nakon uvodnog izlaganja tužiteljice prešlo na direktno ispitivanje svjedoka K.K.

Odluka

Naime, prema odredbi člana 312 stav 1 tačka i) ZKP FBiH, bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji ako se presuda zasniva na dokazu na kome se, po odredbama tog zakona, ne može zasnivati presuda. Za ustanovljenje postojanja ove bitne povrede odredaba krivičnog postupka neophodno je utvrditi da je presuda zasnovana na dokazu za koji je u zakonu izričito navedeno da se na njemu ne može zasnivati sudska odluka ili na dokazu pribavljenom povredama ljudskih prava i sloboda propisanih ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala ili bitnim povredama ZKP FBiH (član 11 stav 2 ZKP FBiH). Međutim, ZKP FBiH ne propisuje izričito da povreda odredbe člana 273 stav 3 tog zakona ima za posljedicu nemogućnost zasnivanja presude na dokazu koji je pribavljen uz povredu te odredbe. Stoga, postupanje suda suprotno odredbi člana 273 stav 3 ZKP FBiH može imati karakter bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312 stav 1 tačka i) ZKP FBiH, samo ukoliko povreda te odredbe predstavlja istovremeno povredu ljudskih prava i osnovnih sloboda propisanih Ustavom i međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala odnosno bitnu povredu ZKP FBiH u smislu člana 11 stav 2 ZKP FBiH.

Međutim, branitelj u žalbi nije iznio tvrdnju da povreda odredbe člana 273 stav 3 ZKP FBiH predstavlja istovremeno i povredu ljudskih prava i osnovnih sloboda odnosno bitnu povredu ZKP FBiH u smislu člana 11 stav 2 te u skladu s tim ni razloge zbog kojih bi povreda odredbe člana 273 stav 3 ZKP FBiH imala za posljedicu nemogućnost zasnivanja presude na dokazu pribavljenom uz povredu te zakonske odredbe. Iz tog razloga ovaj sud nije bio u mogućnosti da ispita osnovanost žalbenog navoda branitelja da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312 stav 1 tačka i) ZKP FBiH zasnivanjem svoje presude na iskazu svjedoka K.K., koji nije upućen izvan sudnice prije nego što je tužitelj pročitao optužnicu i iznio svoje uvodno izlaganje.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama prethodno iznesenih žalbenih navoda u pogledu bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312 stav 1. tačka d) ZKP FBiH, tj. ako je povrijeđeno pravo na odbranu, Vrhovni sud FBiH je, prevashodno izvršio uvid u zapisnik o glavnom pretresu prvostepenog suda od dana 21.12.2015. godine, iz kojeg nedvosmisleno proizilazi da su ovi žalbeni navodi branitelja optuženog B.B. tačni.

Prvostepeni sud je postupajući na navedeni način, (a kako se to osnovano ukazuje žalbom branitelja), povrijedio odredbu člana 275. stav 3. ZKP FBiH koja propisuje da, nakon čitanja optužnice

i uvodnog izlaganja tužitelja, optuženi i njegov branitelj mogu izložiti koncept odbrane. S obzirom na zakonom određenu svrhu uvodnog izlaganja odbrane, ovaj sud nalazi da je neomogućavanjem odbrani da iznese uvodno izlaganje, pogotovo što je prethodno tužiteljica iznijela svoje uvodno izlaganje, povrijeđeno pravo optuženog na odbranu. Naime, pozivanje odbrane da iznese uvodno izlaganje je zakonom propisana obavezna radnja suda u okviru glavnog pretresa upravo radi pružanja mogućnosti odbrani da, iznoseći svoj koncept odbrane, ukaže sudskom vijeću na ključna činjenična i pravna pitanja koja je, po ocjeni odbrane, potrebno rasvijetliti i raspraviti tokom glavnog pretresa. Time se značajno može utjecati na sam tok i sadržinu dokaznog postupka i čitavog glavnog pretresa u smislu njihovog vođenja na način koji će omogućiti rasvjetljavanje i tih činjeničnih i pravnih pitanja te ocjenu izvedenih dokaza i iznesenih pravnih stavova u kontekstu ne samo koncepta optužbe nego i koncepta odbrane.

Imajući u vidu i sve prethodno izneseno, ovaj sud nalazi da je propuštanjem suda da pozove odbranu da iznese (ako to hoće), uvodno izlaganje i pored obaveze predsjednika vijeća da se, u skladu sa članom 254. stav 2. ZKP FBiH, stara za svestrano pretresanje predmeta, povrijeđeno pravo optuženog na odbranu, te da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Predmet 09 O K 029462 18 Kv 7 od 29.06.2018. krivična djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga

Činjenice i žalbeni navodi

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 O K 029462 18 Kv 7 od 29.06.2018. godine, prema osumnjičenim H.M., G.V., K. S., B. I. i D. K., protiv kojih se vodi istraga zbog krivičnih djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238 stav 2 u vezi stava 1 i Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238 stav 1 u vezi sa članom 55 a sve u vezi sa članom 54 KZ FBiH, a u odnosu na B.I. i zbog krivičnog djela iz člana 74 stav 1 tačka a) Zakona o nabavljanju, držanju i nošenju oružja i municije Kantona Sarajevo (ZONDINOM-a KS), produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca tako da im pritvor, po tom rješenju, može trajati do 04.07.2018. godine ili do nove odluke suda. Svim osumnjičenima je pritvor produžen iz razloga propisanih u članu 146 stav 1 tačka c) ZKP FBiH.

Za osumnjičenog K.S. žalbu je izjavio njegov branitelj, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, u kojoj osporava postojanje općeg uvjeta za pritvor navodima da iz pobijanog rješenja, odnosno, iz dokaza na koje se pozvao prvostepeni sud, ne proizlazi da je ovaj osumnjičeni djelovao kao pripadnik organizirane grupe koja se bavila prometovanjem opojnih droga. S tim u vezi ukazuje na iskaz ovog osumnjičenog u kojem je isti priznao da je konzument opojne droge marihuana i da tu drogu nabavlja od osumnjičenog F.S., zatim na transkript telefonskog razgovora od 05.03.2018. godine, iz kojeg je vidljivo da je njegov branjenik dogovorio sa osumnjičenim F.S. kupovinu opojne droge, pa da je istog dana nakon te kupovine lišen slobode i opojna droga mu oduzeta, što po stanovištu žalbe, nije dovoljno za zaključak prvostepenog suda da je ovaj osumnjičeni bio pripadnik organizirane grupe koja se bavila prometovanjem opojnih droga.

Odluka

Članom 2 stav 20 KZ FBiH definisan je pojam *organizirana grupa ljudi*, te u istom stoji: “(20) *Organizirana grupa ljudi* je grupa ljudi koja je formirana, a nije nastala spontano, radi izravno sljedećeg učinjenja krivičnog djela, čiji članovi ne moraju imati formalno određene uloge, koja ne mora

imati slijed članstva niti razvijenu organizaciju.” Razmatrajući iznesene žalbene navode, te dovodeći ih u vezu s prethodno citiranim članom KZ BiH, postupajuće krivično vijeće Vrhovnog suda FBiH je zauzelo stav da u pobijanom rješenju nedostaju razlozi koji bi potkrijepili zaključak prvostepenog suda o osnovanoj sumnji da je i osumnjičeni K.S. djelovao kao pripadnik organizirane grupe koja se bavila prometovanjem opojnih droga u smislu člana 238 stav 2 KZ FBiH.

Naime, kod okolnosti da se ovom osumnjičenom stavlja na teret da je u svojstvu člana te grupe, dana 05.03.2018. godine od osumnjičenog F.S. kupio opojnu drogu marihuana u količini od 100 grama, da bi je dalje prepakivao u manja pakovanja pogodna za uličnu prodaju kako bi iste prodavao konzumentima opojne droge (a pri tome se čak i ne navodi da je to činio za račun organizatora grupe), pri čemu u pobijanom rješenju nisu uopće navedeni razlozi iz kojih bi se mogao izvesti zaključak o osnovanoj sumnji da je osumnjičeni K.S. kupljenu drogu dalje prepakivao i prodavao, onda je doveden u pitanje zaključak prvostepenog suda da je ovaj osumnjičeni djelovao kao pripadnik organizirane grupe iz člana 238 stav 2 KZ FBiH, na što se osnovano ukazuje žalbom njegovog branitelja.

Iz navedenih razloga ovaj sud je žalbu branitelja osumnjičenog K.S. uvažio, i u odnosu na njega prvostepeno rješenje ukinuo i u tom dijelu predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Revizija u predmetu broj 32 O P 018161 10 P zbog pogrešne primjene materijalnog prava - odredbe člana 177 stav 2 Zakona o obligacionim odnosima

Činjenice i revizijski navodi

Presudom Općinskog suda u Tuzli broj 32 O P 018161 10 P od 22.08.2011. godine odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se obaveže tuženi da mu na ime naknade nematerijalne štete isplati ukupan iznos od 38.870,00 KM i to za duševne bolove zbog umanjavanja opšte životne aktivnosti iznos od 30.000,00 KM, za pretrpljene fizičke bolove iznos od 3.750,00 KM, za pretrpljeni strah iznos od 3.620,00 KM i za duševne bolove zbog naruženosti u lakom stepenu iznos od 1.500,00 KM, sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama. Stanovište prvostepenog suda je da uzrok nastanka štete tužitelju nije opasna djelatnost kojom se bavi tuženi, s obzirom na to da je štetni događaj prouzrokovalo treće lice (na način što je u autobus, koji se nalazio parkiran na autobuskoj stanici u mjestu Trstje, ušao P.T. sa vatrenim oružjem - pištoljem te u pravcu tužitelja, koji se tom prilikom nalazio na mjestu vozača autobusa, usmjerio cijev pištolja i ispalio dva hica), koje nije zaposlenik tuženog pa se tuženi na osnovu odredbe člana 177 Zakona o obligacionim odnosima oslobađa od odgovornosti. Mišljenje je prvostepenog suda, naime, da je šteta proistekla iz uzroka koji se nalazio van stvari, konkretno motornog vozila, kao i da je šteta nastala isključivo radnjom trećeg lica, koju tuženi nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 O P 018161 11 Gž od 11.02.2015. godine žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena, uz konstataciju da ulazak P. T. sa pištoljem u autobus, koji je bio parkiran na autobuskoj stanici, predstavlja atipičnu situaciju za samu djelatnost tuženog, odnosno situaciju koja se mogla dogoditi i na bilo kojem drugom javnom mjestu, tim prije što P.T. nije ušao u autobus kao putnik.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj i to zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povrede odredaba parničnog postupka pred drugostepenim sudom i odluke o troškovima, sa prijedlogom da se revizija usvoji i obje nižestepene presude preinače na način da se usvoji tužbeni zahtjev tužitelja kao osnovan.

Odluka

Presudom Vrhovnog suda FBiH, revizija tužitelja je usvojena u cijelosti i predmet vraćen drugostepenom sudu na ponovno suđenje. Naime, revizijski sud je zauzeo stav da je tužitelj u reviziji osnovano prigovorio da je drugostepeni sud donio svoju odluku uz pogrešnu primjenu materijalnog prava - odredbe člana 177 stav 2 Zakona o obligacionim odnosima, zaključivši da je isključena odgovornost tuženog po osnovu navedene odredbe.

Prema odredbi člana 177 stav 2 Zakona o obligacionim odnosima, vlasnik opasne stvari (što se odnosi i na opasnu djelatnost) oslobađa se odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenog ili trećeg lica, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti. Dakle, iz sadržaja navedene odredbe proizilazi da za ovo oslobođenje od odgovornosti, lice koje obavlja opasnu djelatnost, mora dokazati da štetnu radnju nije mogao predvidjeti i da posljedice nije mogao izbjeći.

Drugostepeni sud je izveo pogrešan pravni zaključak da je isključena odgovornost tuženog za naknadu štete tužitelju jer je direktan uzrok štete radnja trećeg lica, koja se nije mogla predvidjeti i čije posljedice se nisu mogle izbjeći. Ocjena je revizijskog suda da štetni događaj u kojem je tužitelj zadobio tjelesne povrede predstavlja povredu na radu. Naime, tužitelj je prilikom ulaska P. T. sa pištoljem u autobus obavljao svoje redovne poslove vozača autobusa, sjedeći za upravljačem autobusa koji je bio parkiran na autobuskoj stanici u mjestu Trstje, na redovnoj liniji autobusnog prevoza Trstje – Tuzla, što predstavlja cjelovit tehnološki proces rada pa u tom smislu i nastala šteta za tužitelja predstavlja povredu na radu. Vozač autobusa je zbog prirode posla redovno izložen riziku nastanka štete zbog stalnog kontakta sa putnicima i drugim licima koja mu u toku obavljanja njegovog posla mogu prouzrokovati štetu, što u konkretnoj situaciji i jeste slučaj. Ta mogućnost nastanka štete predstavlja profesionalni rizik zanimanja vozača autobusa, ali isti ne snosi zaposlenik, nego poslodavac. Upravo zato se protupravna radnja lica P.T. ne smatra radnjom trećeg lica u smislu člana 177 st. 2 Zakona o obligacionim odnosima, zbog koje bi tuženi bio oslobođen od odgovornosti za štetu tužitelju.

Kako je zbog pogrešnog pravnog pristupa u pogledu utvrđivanja odgovornosti tuženog za naknadu štete činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno (visina štete) pa zbog toga nema uslova za preinačenje pobijane odluke, to je primjenom odredbe člana 250 stav 2 ZPP F BiH odlučeno kao u izreci ove presude.

Revizija u predmetu 65 O P 210190 nije osnovana

Činjenice i revizioni navodi

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj 65 O P 210190 11 P od 31.07.2012. godine je utvrđeno da je nezakonita Odluka o razrješenju članova Nadzornog odbora J.O. *Međunarodni aerodrom „Sarajevo“ d.o.o., Sarajevo* broj 01-01-2-3237/5 od 18.07.2011. godine, iz razloga što je ista donesena protivno imperativnim odredbama te što tuženi nije dokazao da su u konkretnom slučaju postojali opravdani razlozi za razrješenje tužitelja iz članstva Nadzornog odbora, niti je dokazao da je razrješenje uslijedilo nakon izglasavanja nepovjerenja radu Nadzornog odbora, a pored toga, prvostepeni sud je utvrdio da razlozi razrješenja nisu navedeni ni u rješenju o razrješenju. Stoga je predmetna odluka poništena, a tuženi obavezan da tužiteljima isplati na ime naknade izmakle koristi koju bi ostvarili kao članovi tog tijela u tačno utvrđenim novčanim iznosima, za period od 19.07.2011. godine do 31.07.2012. godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana podnošenja tužbe, tj. od 26.09.2011. godine do konačne isplate, uz obavezu tuženog da tužiteljima naknadi troškove parničnog postupka, dok je odbijen zahtjev za naknadu troškova preko dosuđenog iznosa.

Istom presudom odbačena je tužba u pogledu tužbenog zahtjeva za isplatu naknade na ime izmakle koristi počev od dana donošenja presude, tj. dana 31.07.2012 godine pa do dana 04.09.2013 godine, a odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za naknadu nematerijalne štete zbog povrede ugleda i časti u iznosu od po 1.000,00 KM za svakog od tužitelja, sa zahtjevom za zakonske zatezne kamate.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 o P 210190 12 GŽ od 12.09.2014. godine, žalbe tužitelja i tuženog su odbijene i prvostepena presuda potvrđena.

Tuženi je reviziju izjavio zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija uvaži i preinači drugostepena presuda, na način da se tužbeni zahtjev tužitelja odbije i tužitelja obaveže da tuženom nadoknadi troškove postupka, ili da se drugostepena presuda ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno suđenje.

Odluka

Razmatrajući revizijske navode, Vrhovni sud FBiH je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i zakonita i da revizija stoga nije osnovana. Naime, odredbom člana 259 stav 5 tačka 1 Zakona o privrednim društvima FBiH je propisano da Skupština može razriješiti predsjednika i članove Nadzornog odbora i prije isteka perioda na koji su imenovani kad Nadzorni odbor ili pojedini njegov član izgubi povjerenje dioničara (identična je odredba čl. 33 st. 2 Statuta tuženog).

Sud je ocijenio neprihvatljivima revizijske navode tuženog da je pravo vlasnika društva odlučivati o povjerenju članova Nadzornog odbora i donošenje odluke o njihovom razrješenju bez obrazloženja. Također, utvrdio je obavezu tuženog da obrazloži odluku o razrješenju imenovanim licima, obzirom da se na taj način sprječava samovolja u pogledu opoziva članova Nadzornog odbora, kao i neizvjesnost članova uprave o njihovoj daljnjoj sudbini. Licima koja se razrješavaju u trenutku razrješenja moraju biti poznati razlozi koji trebaju biti navedeni u obrazloženju (npr. gruba povreda dužnosti, neprihvatanje izvještaja o poslovanju društva, nanošenje štete društvu itd.), a nedostatak valjanog obrazloženja predstavlja propust koji se ne može naknadno raspraviti. Prema ocjeni Vrhovnog suda FBiH, odluka o razrješenju koja nema obrazloženja, niti sadrži razloge zbog kojih je izglasano nepovjerenje članovima nadzornog odbora je takva da se ne može ispitati sa stanovišta opravdanosti njenog donošenja, jer ostaje nejasno koji su to razlozi i da li isti uopšte postoje.

Pored navedenog, mišljenje je revizijskog suda da je pobijana odluka tuženog nezakonita i stoga što tuženi tokom postupka nije dokazao postojanje opravdanih razloga za razrješenje, imajući u vidu da su na istoj sjednici Skupštine, na kojoj su razriješeni tužitelji, usvojeni finansijski izvještaj i izvještaj o radu Nadzornog odbora za 2010. godinu. Zbog ovih razloga, Vrhovni sud FBiH je mišljenja da su pravilne odluke nižestepeni sudova kojima je utvrđeno da je nezakonita odluka Skupštine tuženog o razrješenju tužitelja i obavezan tuženi da tužiteljima isplati određene naknade za rad u Nadzornom odboru za period od dana razrješenja do dana donošenja prvostepene presude.